

RADOST Z HOSPODINA

Kázání ze soboty 11.6.2022 – br. Michal Balcar

Před jistou dobou jsem v kázání prohlásil, že jsme jako Londýnská “zpěvavý” sbor. A dnes bych si dovilil přidat ještě jednu charakteristiku. Myslím také, že jsme sbor, který rád jí a dobře vaří. Musím přiznat, že si vedu malou statistiku sborových agapé a Londýnská v ní jasně vede. Nikde není agapé tak skvělé, jako u nás. Nakonec Londýnská 30 je místem, kde vznikla slavná báseň Ference Futuristy: „Nálada při loupání buřta”. My jsme sbor, který rád jí, a proto já jsem pro něj nevhodnější kazatel. Alespoň v tomhle ohledu.

Dnešní večere Páně je radostná. Jsme na sborovém víkendu, venku je krásně, my se máme krásně, a proto je na místě se radovat. Text k mému kázání pochází z knihy Nehemjáš.

Nehemjáš, který byl místodržícím, a kněz Ezdráš, znalec Zákona, a levité, kteří vysvětlovali lidu Zákon, řekli všemu lidu: „Dnešní den je svatý Hospodinu, vašemu Bohu. Netruchlete a neplačte.“ Všechn lid totiž plakal, když slyšel slova Zákona. Dále jim řekl: „Jděte, jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje a posílejte dárky těm, kdo nemají nic připraveno. Dnešní den je zajiště svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.“ Také levité utěšovali všechny lid: „Utíste se. Dnešní den je svatý, netrapte se!“ I rozešel se všechny lid, aby jedli a pili a posílali dárky; uspořádali velmi radostnou slavnost, protože porozuměli slovům, která jim byla zvěstována. (Neh 8,9-12)

Patří radost ze života k víře? Může se adventista radovat z jídla a pití? Víra je nakonec vážná věc, protože řeší vážné otázky. Když jsem studoval na Teologickém semináři, nastoupil po našem ročníku nový, složený z vážných mladých mužů, kteří se jali instituci reformovat. Zjevně se jim zdálo, že se tam bere studium teologie na příliš lehkou váhu. A tak jsem jim při jedné ranní bohoslužbě ocitoval právě tento text. *Jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje.*

Jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje? I mně, a to si nepřipadám jako kdovíjak zdravě žijící člověk, to zní trochu divně. Ale jako vše v Bibli, i tento výrok, bychom měli číst optikou teologie, nikoli zdravotní reformy. Hebrejská slova zde použitá jsou totiž zajímavá. Tučná jídla se objevují v knize Genesis, specificky v požehnání, které udílí Izák Jakobovi (a které recipročně odmítne udělit Ezauovi). A ČEP tam překládá “žirnost”. Tučná jídla jsou tedy Božím požehnáním, či minimálně jeho součástí. Naopak sladké nápoje jsou téměř hapax legomenon a objevují se jedinkrát, a sice v Písni písní, kde milá říká, že patro úst jejího milého je přesladké. Jak na to přišla? Jedině polibkem přeče. Z výše řečeného vyplývá, že Nehemjáš lid nevyzývá jen k žranici a pitce. Chce, aby šli ke zdroji radosti, tedy k Božímu požehnání a k lásce.

Jedním z problémů naší doby je, že jídlu a pití nedáváme v životě správné místo. Buď jsou příliš důležité (to nejčastěji), a nebo naopak vůbec. Nehemjáš nám k tomu dává recept. Skutečným zdrojem radosti z jídla je totiž naslouchání Božímu slovu. To v naší perikopě překvapivě nejprve vyvolá v lidu smutek. (*Lid totiž plakal, když slyšel slova zákona.*) Až správným výkladem (*levité a znalec zákona Ezdráš vysvětlovali*) lid porozuměl a podle toho konal. A lid porozuměl tomu, že má uspořádat radostnou slavnost. Co bylo zdrojem té radosti? Jídlo a pití? To, že se jim vše dařilo? Nikoli. Jídlo a pití byly pouze projevem té radosti a nedařilo se jim vůbec nic. Rekonstrukce Jeruzalému drhla na všech frontách. Zdrojem té radosti bylo vědomí, že Hospodin je s nimi a že mohou naslouchat jeho slovu.

V důsledku naslouchání Zákonu začali slavit svátek stánků, což je svátek, který připomíná člověku nezajištěnost jeho existence, ale také mu připomíná, že se přesto může radovat, protože jeho existence je zajištěna v Bohu. I my se dnes radujeme, ale každý z nás má koutek myslí v Praze, kde ho čekají všechny možné problémy. To by nám ale radost brát nemělo, protože jejím zdrojem není ideální stav našich životů, nýbrž vědomí, že v tom všem je Hospodin s námi.

